

dilu nečiní a přenáší to, co platí o peněžních nárocích (že ony jsou podílem na společenské výrobě, že měly by vznikat jen následkem výroby potřebných reálních statků a že není-li tomu tak, peníze se znehodnocují), na peníze co platidla a dochází tím k nesprávným závěrům (tak znehodnocení peněz nemusí nastat jen při rozmnožení platidel a rozmnožení platidel nemusí naopak ani v tom případě, kdy se reální statky nerozmnožily, vésti vždy ku znehodnocení peněz, podíl na společenské výrobě nepředstavují jen platidla).

Nelze tedy říci, že by byl Elster přinesl něco nového a že by byl problém peněz objasnil, nýbrž spíše jej zatemnil. Přes to jeho kniha má a s p o ů t u d z á s l u h u, že autor chtěje systematicky podatí výsledky novějšího theoretického myšlení o problém peněžní, obnažil tím více vady a nedostatky tohoto myšlení a ukázal tím — proti své vůli — cestu správnější. Kniha jeho nabádá tedy k novému uvažování o problémech peněžních, jehož je zde tím více potřebí, ježto staré učení se povážlivě viklá a, jak mám za to, brzo bude nahrazeno učením zcela jiným, jež vrhne reflex i na jiné části národohospodářské theorie.

V. Mildschuh.

ZPRÁVY.

Z České Akademie věd a umění. První třída České Akademie věd a umění v Praze vypisuje cenu Kč 1500 z fondu JUDra Antonína Pavlíčka za nejlepší práci z oboru práva soukromého. O cenu tuto ucházeti se mohou práce pojednávající »O smlouvách ve prospěch třetích«. Lhůta k podání rukopisů běží do 30. dubna 1923. Ke konkursu připustí se jen práce, při nichž bude použito buď písma strojového nebo rukopisu naprosto čitelného. Cenu přisoudí první třída České Akademie, vyslechnouc návrh tříletné poroty k tomu konci předem zvolené.
